

یک وطن شادی

درباره عصر باشکوه ۲۴ دی

رضا صائمی

منتقد سینما

پیش از این می گفتند: «ما به خرداد پر از حادثه عادت داریم»، اما حالا باید دی ماه را مصداق این شعر دانست. دی ماه حادثه و فاجعه کم ندارد؛ از ۱۸ دی ماه و آن پرواز دلخراش و سوگ مسافران تا ۳۰ دی ماه و فروپاشی پلاسکو و در این میان حوادث تلخ دیگری که با عزا گره خورده است. اما گاهی شادی از دل غم‌ها بیرون می‌زند و به قول شمس تبریزی، نوراها زخم‌ها وارد می‌شوند. ۲۴ دی ماه امسال برای ما یکی از آن روشنایی‌ها بود که از دل تاریکی‌ها سر بر آورد تا اشک شوق‌ها، گریه غم‌ها را بشورد و ببرد. روزی که «نیلوفر حامدی» و «الله محمدی» پس از ۱۷ ماه بازداشت موقت، به آزادی موقت لیبیک گفتند و ما چنان به تازگی آزادی عادت کردیم که همین موقت‌ها هم اگر به‌نام آزادی گره بخورد، شاد می‌شویم و به این توصیه مولوی پاسخ می‌دهیم که «ای گروه مومنان شادی کنید / همچو سرو و سوسن آزادی کنید». انگار الهه و نیلوفر همان سرو و سوسنی بودند که با آزادی آنها روح شادی در کالبد غمگین ما دمیده شد. روزی که می‌توان آن را در تقویم روزنامه‌نگاری این خاک، ثبت کرد تا در حافظه تاریخ بماند که طعم آزادی چه شیرین است. در میان اندوه انبوه خبرهای بد، این یک خبر و این تیترو که در روزنامه‌نگار در بند آزاد شدند، عصر یکشنبه ۲۴ دی ماه را چه باشکوه کرد و به گمانم اگر ۱۷ مردادماه روز خبرنگار است، باید ۲۴ دی ماه را روز آزادی مطبوعات نامگذاری کرد تا رکن چهارم دموکراسی را پاس داشت. روز قلم داریم اما می‌توان ۲۴ دی ماه را روز آزادی قلم و بیان نامید تا یادمان نرود که شاخص آزادی پس از بیان ممکن می‌شود، همچنین با امنیت شغلی و فردی آنها که حرفه و هویت‌شان با آگاهی و آگاهی بخشی گره خورده است. تجربه تاریخ نشان داده هر چه با آگاهی و آزادی گره بخورد، گره می‌گشاید؛ که راه رستگاری از آزادی می‌گذرد.

عصر یکشنبه ۲۴ دی ماه ۱۴۰۲، با نام دو روزنامه‌نگار زن گره خورده است؛ با نام نیلوفر حامدی و الهه محمدی. من اما می‌خواهم از دو مرد یاد کنم که شوق این روز بیش از همه برای دل‌شان تشنست که آنها بیش از همه طعم تلخ حبس این دو زن را چشیده‌اند؛ یکی همسران آنها «محمدحسین آجرو» و «سعید پارسایی» و دیگری پدران نیلوفر و الهه. وقتی عکس و فیلم در آغوش کشیدن الهه توسط پدرش را دیدم، در دل گریستم و به این فکر کردم که در این مدت آنها چه روزگار بدتر از زهر را تجربه کردند و شاید کمتر به آنها و رنج‌های‌شان اندیشیده‌ایم. مردان و پدران، اغلب غم‌های خود را در سینه حبس می‌کنند که تحمل بار آن کمتر از حبس کشیدن نیست؛ خاصه پدری که دخترش در حبس بوده باشد. وقتی اشک شوق بی‌صدای پدر الهه در آغوش دخترش را دیدم، به این اندیشیدم که شکستن و شکفتن پدرها، بی‌صداست؛ که پدر حتی در اوج دلنگی‌هایش باید آشکش را پنهان کند و مثل کوه بایستد تا خانواده‌اش از آن بیفتند. پدرها الهه‌ها نیستند، نازها را می‌خرند تا نیاز فرزندشان را برآورند. تا با صبر - صبری طولانی و سخت - شکوه‌های در دل مانده‌شان شکوفه دهد. پدر الهه محمدی این لحظه باشکوه را در آغوش دخترش تجربه کرد تا تلخی‌های نبودنش را به شیرینی در آغوش کشیدنش بشورد که شادی، جز لمس آزادی نیست. البته همین تجربه را همسران این دو هم از سر گذراندند. آنها هم به اندازه همسران در بندشان، قوی بودند و ماندند تا شکوه عصر ۲۴ دی ماه بر شمایل رنج کشیده آنها هم بنشیند و پس از مدت‌ها، لبخند بر لبان‌شان بوسه بزند. همراهی و همدلی همسران و پدران این دو همکار، نشان داد که اگر پشت هر مرد موقفی، زنی قوی ایستاده، مردان وفادار هم همواره پشت زن زندگی‌شان ایستاده‌اند. باید برای ایستادگی آنها هم دست زد که لیخند شادی‌شان از آزادی همسران‌شان، از پس گریه‌های پنهان دوری و دلتنگی می‌آید. باین همه انگار آنروز، ما به پایان دلتنگی‌های خود سلام کردیم که آزادی، آغاز سلامی دوباره است به زندگی. حتی هوای آلوده پایتخت هم آنروز دلپذیر شده بود. روزی که برای ما یک دنیا شادی بود.

۲۴ ساعت
24 HOURS

۱۶

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline
https://t.me/hammihanonline
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار، حرفه‌چینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

سایه سنگین مسی

مسى جايزه بهترين بازيکن سال فيفا را در حالى دريافت کرد که در سال ۲۰۲۳ اتفاق خاصی را در زمین فوتبال رقم نزده بود

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

لیونل مسی بی‌شک یکی از بهترین بازیکنان تاریخ دنیای فوتبال است، بازیکنی که در ۳۶ سالگی توانست با درخشش خود تیم ملی آرژانتین را بعد از ۳۶ سال به مقام قهرمانی جام جهانی برساند. اما دلیل نمی‌شود تمام جوایز ممکن به او برسد. دریافت جایزه «The Best» توسط مسی در سالی که طبق گفته خودش او به پیشنهادهای مختلف پاسخ منفی داد تا برای آرامش و رفاه همسر و فرزندانش به قاره آمریکا برود، اعتبار این جایزه را هم زیر سؤال برد. مسی در سببی این جایزه را دریافت کرد که حتی خودش هم مطمئن بود این جایزه مهم را دریافت نمی‌کند و ترجیح داده بود در آمریکا بماند. رسانه‌های مطرح دنیا و البته بازیکنان بزرگ فوتبال نیز از این اتفاق عصبانی شدند و آرلینگ هالند را شایسته دریافت این جایزه دانستند. بررسی نقدهای رسانه‌های مطرح دنیا، آرای سرمربی و کاپیتان تیم ملی ایران در بخش سردان و زنان نیز می‌تواند دید بهتری به ماجرای دهد که صدای همه کارشناسان را درآورد.

اختلاف نظر قلعه‌نویی با کاپیتان

سرمربی تیم ملی ایران که با بازیکنان در اردوی قطر به سر می‌برد و در اندیشه قهرمانی جام ملت‌های آسیا هستند در مورد یک موضوع به‌خصوص یعنی رأی دادن به بهترین بازیکن سال فیفا با یکدیگر اتفاق نظر نداشته‌اند. صحبت از امیر قلعه‌نویی و احسان حاج‌صفی است که هالند سایر مربیان ملی و کاپیتان‌های ملی، رأی خود را در این زمینه اعلام کردند. گفتنی است، هر ۳ انتخاب امیر قلعه‌نویی در نهایت به‌عنوان بهترین‌های سال ۲۰۲۳ انتخاب شدند!

قلعه‌نویی در بخش بهترین بازیکن، رأی اول خود را به لیونل مسی داد و کوین دی‌بروینه و آرلینگ هالند گزینه‌های بعدی او بودند. همچنین سرمربی تیم ملی فوتبال ایران در بخش بهترین سرمربی سال، رأی اول خودش را به پپ گواردیولا اختصاص داد و لوچانو اسپالتی و سیمونه اینزاگی، انتخاب‌های بعدی قلعه‌نویی محسوب می‌شوند. امیر قلعه‌نویی در بخش بهترین دروازه‌بان سال هم به تیرتیب به ادرسون مورائس، یاسین بونو و تیبو کورتوا رأی داد که در این بخش هم عنوان بهترین دروازه‌بان سال به ادرسون رسید. نکته حائز اهمیت این است که آرلینگ هالند در حالی به دلیل دریافت رأی کمتر از سوی کاپیتان‌ها نتوانست به‌عنوان برترین بازیکن سال دست پیدا کند که احسان حاج‌صفی، کاپیتان تیم ملی ایران از جمله کاپیتان‌هایی بود که به فوق‌ستاره نروژی رأی داد. کاپیتان تیم ملی ایران رأی دوم خود را به مسی داد تا نشان دهد، آنالیز دقیقی از عملکرد مسی و هالند در این فصل داشته و صرفاً براساس احساس به مسی رأی نداده است. همچنین رودری، هافبک دفاعی منچستر سیتی هم سومین انتخاب او بود. در بخش بهترین سرمربی، احسان حاج‌صفی هم نظر با امیر قلعه‌نویی به پپ گواردیولا رأی داد و ژاوی و اسپالتی انتخاب‌های بعدی‌اش بودند. در بخش بهترین دروازه‌بان سال ۲۰۲۳ هم کاپیتان تیم ملی نظری متفاوت از سرمربی این تیم داشت؛ به‌طوری که او به تیرتیب به یاسین بونو، تیبو کورتوا و آندره اوتانا رأی داد.

آرای سرمربی و کاپیتان تیم ملی زنان چطور بود؟

کاپیتان و سرمربی تیم ملی زنان ایران اما برخلاف قلعه‌نویی و حاج‌صفی حداقل در یک بخش با یکدیگر هم عقیده بودند. سارینا ویگمن، سرمربی

تیم ملی زنان انگلیس که جایزه برترین سرمربی زنان را در سال ۲۰۲۳ کسب کرده بود، انتخاب نخست مریم آزمون و زهرا قنبری بود. اما همیس، سرمربی تیم زنان چلسی و جاناتان گیرالدز، سرمربی تیم زنان بارسلونا انتخاب دوم و سوم مریم آزمون بودند اما زهرا قنبری، رأی دوم و سوم خود در بخش انتخاب بهترین سرمربی فوتبال زنان در سال ۲۰۲۳ را به جاناتان گیرالدز، سرمربی تیم زنان بارسلونا و پیتر گرهاردسون، سرمربی تیم ملی زنان سوئد اختصاص داد. نکته جالب توجه این است که «مری آریس» که بهترین دروازه‌بان سال شد، در اندیشه‌های کاپیتان و سرمربی تیم ملی زنان ایران جایی نداشتند. رأی مریم آزمون «مکنزی آرنولد»، دروازه‌بان تیم ملی زنان استرالیا و زهرا قنبری هم کاتالینا کول، دروازه‌بان تیم زنان بارسلونا و تیم ملی اسپانیا را به‌عنوان بهترین دروازه‌بان سال ۲۰۲۳ دانست. در بخش بهترین بازیکن سال هم جنیفر هر موسو، انتخاب اول مریم آزمون، سرمربی تیم ملی زنان ایران بود و زهرا قنبری هم در این بخش رأی خود را به آیتانا بونوماتی داد که در بخش چهره مورد علاقه کاپیتان تیم ملی زنان ایران به‌عنوان برترین بازیکن سال ۲۰۲۳ انتخاب شد.

انتقاد تندرسان‌ها

بعد از معرفی مسی به‌عنوان برترین بازیکن سال فیفا در سال ۲۰۲۳ اما رسانه‌های مطرح دنیا به انتقاد از روند رأی‌گیری و انتخاب مسی پرداختند. به‌طور مثال روزنامه مارکا چاپ اسپانیا، با طراحی پوستری کنایه‌آمیز به انتخاب مسی به‌عنوان بهترین بازیکن سال ۲۰۲۳ نوشت: «ظاهراً او در سال ۲۰۶۶ هم قرار است این عنوان را از آن خود کند!»

شگفتی از انتخاب‌نشدن هالند در حالی رقم خورد که این بازیکن ۵۰ ساله در سال ۲۰۲۳ موفق به گلزنی شد و از لیگ برتر انگلیس گرفته تا لیگ قهرمانان اروپا، سوپر جام اروپا و جام جهانی باشگاه‌ها را به‌همراه منچستر سیتی فتح کرد؛ رکوردی که بی‌تردید برای هر بازیکنی می‌تواند جایزه بهترین بازیکن سال فیفا را داشته باشد.

آرلینگ هالند با امتیاز مساوی با لیونل مسی و به دلیل رأی ۲ کمتر از بین کاپیتان‌ها، جایزه‌ای را از دست داد که حالا برخی از محافل ورزشی و فوتبال دوستان، آن را چندان معتبر قلمداد نمی‌کنند. روزنامه «آ.اس» در مطلبی از فیفا به دلیل ایجاد شرایط برای یک انتخاب جنجالی، انتقاد کرد. خنده‌مناقدان پدر آرلینگ هالند در لحظه اعلام نام لیونل مسی، سوزه محافل فوتبالی شده است.

«آرتیس گابیلونودو»، ورزشی‌نویس معروف اسپانیایی، اهدای این جایزه به مسی را به‌سخره گرفت و گفت: «مطمئن باشید شخص مسی هم انتظار دریافت این جایزه را نداشت؛ جایزه‌ای با طعم تلخ که نابغه آرژانتینی نباید به آن دست پیدا می‌کرد. مسی هفته‌هاست در تعطیلات به سر می‌برد و پس از کسب توپ طلا گفته بود، حالا راه برای دیگران باز است و این جایزه آخرین افتخار شخصی او خواهد بود اما حالا دوباره او را به مرکز توجه آوردند؛ در حالی که نه به آن نیازی داشت، نه خود را شایسته آن می‌دانست.» ایگر کاسیاس، سنگربان سابق تیم ملی فوتبال اسپانیا نیز در توییتری به انتقاد از این جایزه پرداخت و گفت: «شما جوایز خوبی را خلق می‌کنید، اما با انتخاب‌های نا عادلانه آن را خراب می‌کنید. به‌رحال شب بخیر!». کنایه کاسیاس به انتخاب مسی بود که معتقد است، عدالت در این زمینه زیر سؤال رفته است. بسیاری از کارشناسان فوتبال عقیده دارند، این جایزه نباید با رأی‌گیری و امتیاز برابر از کاپیتان‌های سراسر دنیا برگزار شود؛ چراکه بسیاری از کاپیتان‌های فوتبال به‌شکلی احساسی و از روی علاقه شخصی، به بازیکن مورد علاقه‌ی خود رأی می‌دهند و همین عامل باعث می‌شود تا عدالت رعایت نشود. اتفاقی که بارها رخ داده اما با حضور مسی در دنیای فوتبال اصولاً جوایز انظور که باید، بین ستارگان مطرح دنیا پخش نشد.

چهره

وداع با بنیانگذار اطلاعات سیاسی - اقتصادی

مهدی بشارت سردبیر و مدیرمسئول فصلنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی دوشنبه‌شب در ۷۸ سالگی در ونکوور کانادا درگذشت. بشارت که از دیپلمات‌های ایران در عراق در زمان حمله این کشور به ایران بود، به‌طور غیرقانونی و به مدت ۴۰ ماه در حصر عراق قرار گرفت تا اینکه در ۱۸ شهریور ۱۳۶۲ با میانجیگری سفیر ترکیه موفق شد از عراق خارج شود. حضور او در ایران اما بیش از فعالیت‌های دیپلماتیک با حضور پررنگ و دوران ساز او در مجله اطلاعات سیاسی - اقتصادی به یاد آورده خواهد شد؛ جمله‌ای که در دهه‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۷۰ همیای مجلاتی چون کیهان فرهنگی، آینه و سخن تأثیرگذار بود و بسیاری از مهمترین متفکران ایران در این مجله می‌نوشتند. از جمله این افراد می‌توان به حسین بشیریه اشاره کرد که کتاب مهمی، «تاریخ اندیشه‌ها و جنبش‌های سیاسی در قرن بیستم» از دل مقالاتی استخراج شد که او در این نشریه نوشته بود. از دیگر اعضای مهم هیئت مشاوران علمی این نشریه می‌توان به سیدجواد طباطبایی، موسی غنی‌نژاد، جواد شیخ‌الاسلامی و احمد تقی‌زاده اشاره کرد و از نویسندگان شاخص آن می‌توان از محمود سریع‌القلم، محمدعلی همایون کاتوزیان، هوشنگ امیراحمدی، مصطفی رحیمی، پرویز پیران و سعید حجازیان نام برد.

کتابخانه

راهنمای ترجمه بزرگ کتاب آسمانی

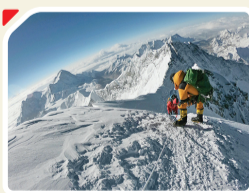
«شبه‌نامه ترجمه قرآن کریم»، نوشته محمدعلی کوشا، در ۲۰۸ صفحه و با قیمت ۱۸۰ هزار تومان توسط نشر نی منتشر شد. در معرفی این اثر آمده است: «رسالت این اثر، ارائه راهکاری کوتاه و مفید در فن ترجمه قرآن برای همه مترجمان به‌ویژه حوزویان و دانشگاهیان است. در اهمیت ترجمه قرآن کریم همین بس که جز از طریق ترجمه نمی‌توان بیشتر مردمان این کره‌خاکی را که به زبان غیرعربی سخن می‌گویند و می‌نویسند، از حقایق آن آگاه کرد. از این رو ترجمه قرآن به دیگر زبان‌ها - به‌ویژه زبان فارسی که نخستین زبانی است که قرآن به آن ترجمه شد - امری لازم و ضروری است. پرواضح است که ترجمه کتاب آسمانی، آداب، هنر، شرایط و ویژگی‌های خاص خود را می‌طلبد که آگاهی از آن‌ها برای کسانی که انگیزه انجام چنین کاری را دارند، گریزناپذیر است. در این شبه‌نامه به اساسی‌ترین نکاتی که مترجم قرآن باید آن‌ها را به کار بندد، اشاره شده، همچنین به رعایت قواعدی مانند «قاعده تضمین» و «احتیاط» که مغفول بسیاری از مترجمان بوده، توجه بیشتری شده است.»

شبه‌نامه ترجمه
قرآن کریم
نویسنده:
محمدعلی کوشا
انتشارات: نی

تاریخ

کشف و اندازه‌گیری اورست

قله اورست با بیش از ۸۸۴۸ متر ارتفاع به‌عنوان بلندترین قله دنیا در مرز کشور نپال و تبت و در رشته‌کوه‌های هیمالیا واقع شده است. این قله در ۱۷ ژانویه ۱۸۴۱ توسط جورج

اورست، کوهنورد و نقشه‌بردار انگلیسی کشف و اندازه‌گیری شد و بعدتر در سال ۱۸۶۵ به نام او نام‌گذاری شد. باین حال، اورست خود نتوانست این قله را فتح کند. در سال ۱۹۵۱ یک کوهنورد انگلیسی راهی از جنوب اورست کشف کرد که صعود به قله را ممکن کرد. بالاخره در ۲۹ مه سال ۱۹۵۳ عده‌ای از کوهنوردان سوئیسی عازم بالا رفتن از اورست شدند و تا ارتفاع ۸۶۰۰ متری از آن صعود کردند و این بیشترین ارتفاعی بود که بشر تا آن تاریخ از کوه بالا رفته بود. این قله سرانجام در سال ۱۹۵۳ توسط دو کوهنورد از هند و انگلستان فتح شد. اینک این قله به منبع درآمد مهمی برای کشور نپال بدل شده است و برخی برآوردها حکایت از آن دارد که کمترین هزینه برای صعود، نزدیک به ۴۰ هزار دلار برای هر کوهنورد آب می‌خورد.